

Sygn. akt III Kow.224/16wz

POSTANOWIENIE

Dnia 24.05.2016r.

Sąd Okręgowy wS.Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant sekretarz sądowy Izabela Tates

przy udziale Prokuratora Rejonowego w C. - Mirosława Orłowskiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w C. – Oddział Zewnętrzny w C. wniosku **skazanej** w sprawie **skazanej M. B. c. J.** i K. z d. A., ur. dnia (...) w C., skazanej prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego wS.z dnia 29.04.2011r., sygn. akt II K 1224/10 pkt III za czyn z art.86§1kk, art.11§2kk, art.12kk, art.13§1kk, art.18§3kk, art.270§1kk, art.276kk, art.284§2kk, art.297§1kk na karę 4 lat pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w D. P.z dnia 12.04.2012r., sygn. akt II K 746/11 pkt I, pkt wł. I za czyn z art.286§1kk, art.11§2kk, art.270§1kk, art.297§1kk, art.46§1kk na karę 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w D.P.z dnia 25.03.2013r., sygn. akt II K 33/13 pkt wł. II za czyn z art.286§1kk, art.11§2kk, art.12kk, art.244kk, art.270§1kk, art.297§1kk, art.46§1kk, art.91§1kk, art.91§2kk na karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§1kk, art.79§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia **skazanej M. B. c. J.**;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. F. K. kwotę 295,20 zł brutto (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych 20/100) za obronę z urzędu;
3. zwolnić skazaną od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazana M. B. złożyła kolejny wniosek o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia podnosząc, iż za wcześniejszym opuszczeniem jednostki przemawia to, że zrozumiała bezprawność i naganność swoich czynów i wyciągnęła wnioski na przyszłość. Zadeklarowała również, że więcej nie popełni przestępstwa i chce jak najszybciej wrócić do domu i rozpocząć normalne życie.

Uprawienie do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie skazana nabyła w dniu 09.01.2015r. Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Z treści art. 77§1 kk wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazaną z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia pozytywnej prognozy kryminologicznej. Sąd ustaleń w tym zakresie może dokonać w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu. Sąd penitencjarny podziela w pełni stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie wynikające z postanowienia z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie II AKzw 866/12, iż „nie wszystkie okoliczności wymienione w art.77§1kk muszą zaistnieć kumulatywnie, niemniej jednak obowiązkiem sądu jest dokonanie kompleksowej ich analizy i dopiero wówczas sąd winien formułować względem skazanego prognozę społeczno-kryminologiczną”.

Przy ustalaniu prognozy kryminologiczno-społecznej Sąd musi mieć na uwadze wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanej. Przez właściwości osobiste należy rozumieć cechy charakteru sprawcy, zdolność do samokrytyki, stosunek do innych ludzi i do powszechnie uznanych wartości społecznych. Przez warunki osobiste należy rozumieć warunki środowiskowe, w których żyje sprawca, warunki rodzinne, warunki w miejscu pracy, warunki mieszkaniowe z uwzględnieniem ewentualnych tendencji do wywoływania konfliktów w rodzinie lub w środowisku (vide także : komentarz do art.66 Kodeksu karnego pod redakcją A. Zolla - Zakamycze 2004r.) a także odpowiednio art. 214§1 kpk w zw. z art.1§2 kkw).

Jest oczywiste że chcąc należycie ocenić, we wskazanym kontekście właściwości i warunki osobiste skazanej, konieczne jest odwołanie się do dowodów zawierających stosowne informacje. Z wywiadów kuratora z dnia 28.06.2009r., z dnia 11.10.2011r. oraz z dnia 20.03.2012r. wynika że skazana przed osadzeniem w zakładzie karnym pracowała w firmie (...) w charakterze jej pełnomocnika. Nie była leczona odwykowo, ani psychiatrycznie. Podkreślono, że skazana „naraziła mnóstwo osób na straty finansowe”.

Zatem, właściwości i warunki osobiste skazanej nie przemawiają za uwzględnieniem wniosku.

Z opinii Dyrektora AŚ C. wynika, że skazana przebywając w warunkach izolacji była 70 razy nagradzana regulaminowo, również przepustkami które wykorzystwała zgodnie z przeznaczeniem i z których powracała w terminie i bez zastrzeżeń. To oznacza, że skazana w okresie od ostatniego posiedzenia w przedmiocie warunkowego zwolnienia uzyskała 4 kolejne wnioski nagrodowe.

W tym miejscu przypomnieć należy że skazana odbywa karę w OZ C., czyli w jednostce penitencjarnej o zmniejszonym nadzorze tj. w zakładzie karnym typu otwartego. To oznacza że skazana ma zdecydowanie większe możliwości do uzyskiwania nagród regulaminowych i podjęcia pracy poza aresztem niż w jednostce penitencjarnej typu zamkniętego.

Analizując udzielone skazanej nagrody w postaci czasowego opuszczenia aresztu stwierdzić należy, że udzielone są z powodu „zacieśnieniu więzi emocjonalnych z rodziną (np. z dnia 28.07.2015r., 21.09.2015r.), „za wykonywanie nieodpłatnej pracy i zachowanie bez zastrzeżeń, regulaminowe” (np. z dnia 21.06.2015r. 8.07.2015r.). Nie sposób nie dostrzec że wskazane kryteria w zakładzie karnym o zwiększonym nadzorze z reguły nie stanowią podstawy do udzielania przepustek nagrodowych.

Zatem, liczba uzyskanych przez skazaną wniosków nagrodowych nie może być traktowana w sposób jako priorytetowy przy ocenie trafności złożonego wniosku.

Skazana popełniła 3 przekroczenia z tym ,że za 2 została ukarana dyscyplinarnie. Karę pozbawienia wolności odbywa w zakładzie karnym typu otwartego, w systemie programowanego oddziaływania. Jest zatrudniona odpłatnie na terenie jednostki, jak szwaczka w firmie (...). W świetle tak zgromadzonych ustaleń, nie może budzić wątpliwości to, że zachowanie skazanej w warunkach izolacji jest nadal dobre.

To, że skazana w warunkach izolacji zachowuje się dobrze jest oczywiste. Jednakże ocena trafności złożonego wniosku nie może być ograniczona do oceny postawy skazanej w areszcie śledczym. Z przepisu art.77§1kk wynika, że zachowanie skazanej w warunkach izolacji więziennej nie jest jedyną okolicznością którą należy mieć na względzie przy ocenie trafności złożonego wniosku o udzielenie warunkowego zwolnienia. Nie można też pominąć okoliczności popełnionych przestępstw.

Przechodząc do okoliczności popełnienia przez skazaną przestępstwa podnieść należy, że o tyle mają one znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanej, które mogą być przyczyną popełnienia przez nią kolejnego przestępstwa (vide : postanowienia z dnia 21.10.2004r. S.A. we Wrocławiu sygn. II AKzw 709/04, z dnia 14.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKzw 2908/13 oraz z dnia 20.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w II AKzw. 38/14).

Z załączonych do akt ewidencyjnych odpisów wyroków wynika, że skazana popełniła liczne przestępstwa w tym z art.286§1kk w zw. z art.297§1kk w zw. z art.270§1kk w zw. z art.11§2kk, art.286§1kk, art.270§1kk i inne.

Wobec skazanej orzekano kary o charakterze wolnościowym jednakże z postanowień z dnia 6.03.2008r., 7.04.2010r., 15.04.2010r. oraz 10.01.2011r. w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności wynika, że skazana w okresie próby popełniła kolejne przestępstwa. To zaś oznacza, że nie jest sprawczynią przypadkową a osobą która uporczywie popełnia przestępstwa i która nie potrafiła docenić dobrodziejstwa zastosowanego wobec niej środka probacyjnego.

Za takim stanowiskiem przemawia także ustalona karalność skazanej. Z informacji z K. oraz wyroku łącznego w sprawie II K 33/13 wynika, że skazana w latach 2005-2013 była 13-krotnie karana.

Przypomnieć należy, że wobec skazanej w sprawie VI K 581/04 postanowieniem z dnia 9.10.2008r. odroczone wykonanie kary a skazana kolejne przestępstwo popełniła między innymi w okresach od 28.10.2008r. do 31.10.2008r., od 3.11.2008r. do 5.11.2008r., od 6.11.2008r. do 10.11.2008r., a nadto w dniach 25.11.2008r. i 8.12.2008r. To oznacza, że skazana wiedząc iż ma do odbycia karę o charakterze izolacyjnym nie zmieniła nagannej postawy i w dalszym ciągu popełniała kolejne przestępstwa.

W ocenie Sądu penitencjarnego okoliczności popełnionych przestępstw przy uwzględnieniu ustalonej karalności przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku, bowiem wskazują na takie cechy jak skłonności do przywłaszczania mienia, które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa.

Przypomnieć należy, że skazana nie potrafiła docenić dobrodziejstwa zastosowanego wobec niej środka probacyjnego. Jedną z przesłanek ocenianych przy rozpoznaniu wniosku jest postawa skazanej, która oznacza jej stosunek wobec norm i reguł społecznych oraz widoczną skłonność do naruszania dóbr prawem chronionych. Sąd penitencjarny podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie wyrażone w postanowieniu z dnia 29.06.2006r. sygn. II AKzw 429/06, że do czynników rokujących negatywnie odnośnie postępowania skazanej w warunkach wolnościowych należy fakt iż skazana po raz kolejny narusza porządek prawny, ponownie dopuszcza się przestępstwa mimo warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Fakt ten rzutuje na ocenę jej aktualnej postawy i nie może być pomijany przy konstruowaniu aktualnej prognozy kryminologicznej.

Ponownie wskazać należy, że okoliczności popełnienia nie są okolicznością wiodącą przy ustalaniu prognozy kryminologicznej. Nie stanowią również samoistnej podstawy do odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia. Jednakże nie mogą być jednak bagatelizowane czy też pomijane przez Sąd penitencjarny, bowiem muszą być oceniane przez pryzmat efektów procesu resocjalizacyjnego.

Przypomnieć należy, że demoralizacja to odrzucanie oraz negowanie przyjętych wartości, norm, zasad etyki, praw życia zbiorowego i indywidualnego, co w konsekwencji prowadzić może do przekroczenia zasad zapisanych w przepisach prawa. Skazana swoim utrwalonym wieloletnim nagannym zachowaniem wykazała iż spełnia te kryteria.

Zatem, wielokrotne naruszenie porządku prawnego, popełnienie licznych przestępstw dowodzi że skazana osobą jest zdemoralizowaną, która wymaga odpowiednio długiego procesu resocjalizacji, który na tym etapie odbywania kary winien być prowadzony w warunkach aresztu śledczego. W tym miejscu należy się odwołać do postanowienia z dnia 21.10.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKzw. 2049/14 z którego wynika, że „okoliczności popełnionego przez skazanego przestępstwa świadczą o jego stopniu demoralizacji i muszą zostać uwzględnione przy kształtowaniu prognozy kryminologiczno-społecznej”.

Przypomnieć trzeba, że skazana w latach 2005 - 2013r. była wielokrotnie karana, bowiem uporczywie naruszała obowiązujący porządek prawny. Wobec skazanej orzekano kary także o charakterze wolnościowym. Skazana nie potrafiła doceniać dobrodziejstwa zastosowanego wobec niej środka probacyjnego i nadal uporczywie popełniała przestępstwa.

Wielokrotna karalność skutkowała tym, że wobec skazanej orzeczono karę pozbawienia wolności, przekraczającą 11 lat. Koniec kary pozbawienia wolności przypada na dzień 19.12.2020r.

Wskazać trzeba, że skazana uprawnienia do warunkowego zwolnienia uzyskała po odbyciu połowy kary tj. w dniu 9.01.2015r. Sąd penitencjarny rozpoznając wniosek skazanej nie może stracić widzenia tego, czy okres odbytej kary zaspokaja społeczne poczucie sprawiedliwości.

Sąd penitencjarny odwołuje się do stanowiska SA w Gdańsku wyrażonego w postanowieniu z dnia 22.04.2013r. sygn. II AKZw 789/13 z którego wynika, że zastosowanie instytucji warunkowego zwolnienia nie może zaprzeczać celom kary które legły u podstaw jej wymiaru. Orzekając o warunkowym zwolnieniu z reszty kary nie można pominąć przesłanek którymi kierował się sąd w przedmiocie odpowiedzialności karnej skazanej aby nie doprowadzić do zdeprecjonowania tego orzeczenia". (podobnie vide : postanowienie z dnia 2.09.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKZw 1708/14, a także z dnia 24.11.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKZw 2365/14).

Bezspornym jest, że skazana w warunkach izolacji zachowywała się poprawnie. W ocenie Sądu nie można nadmiernie eksponować poprawnego zachowania skazanej w toku odbywania kary pozbawienia wolności i pominąć okresy nagannej postawy, a także okoliczności popełnionych przestępstw.

Wobec powyższego stwierdzić trzeba, że na obecnym etapie odbywania kary brak jest podstaw do przyjęcia, iż skazana ma na tyle ukształtowane właściwe postawy, iż mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności będzie przestrzegała porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jej resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należycie.

W tej sytuacji postanowiono jak na wstępie.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 13 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. z 2015r. poz.1800).

Na podstawie art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazaną zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.